

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DILLUNS, 16 DE MARÇ DEL 1936

NUMERO 9.818

FRANQUEIG CONCERTAT

El Doctor Coll i Turbau

La gravíssima malaltia que va conquerir el Dr. Francesc Coll i Turbau en complir els seus 50 anys de metge, ha tingut el fatal resultat que ens temíem, però que procuràvem allunyar del nostre pensament amb l'esperança de la seva curació: l'amic caríssim moria el 14 de març a la nit, voltat dels éssers més estimats. Nosaltres no sabríem trobar en aquests moments els mots adequats per a expressar la intensitat del nostre dolor. El coneixíem des dels molts anys, l'admiràvem com un dels grans valors de la ciutat, i ara no ens sabem pas avenir a la idea de la seva mort en plena maduresa, quan, després d'aspra lluita, el seu nom s'imposava indiscutiblement com un dels més destacats a Catalunya en la ciència quirúrgica.

El Dr. Coll i Turbau era de l'època de Xavier Monsalvatge, de Rafael Masó i Valentí, d'Albert de Quintana. D'altres gironins selectes que han deixat un rastre perdurable de llur pas per la vida professional i ciutadana. Recordem els seus èxits a la Facultat de Medicina de Barcelona i a la Universitat de París, on completà el màster de metge cirurgià, en el qual tant havia d'excel·lir. Parlem trenta anys enrera. En aquell temps, Coll i Turbau es formava sota la guia intel·lectual del Dr. Carreres Peralta, home savi i bo, esperit clar i comprensiu, amb la distinció familiar del qual havia d'unir-se el nostre malaganyat amic amb vides d'aquells que no s'esborren mai.

Fill de soca i arrel, fill d'una família humil, honesta i treballadora, Coll i Turbau, que en altres ciutats d'Europa obert pas ràpidament pels seus mèrits, preferí restar a la seva ciutat natal, al progrés moral i material de la qual havia de contribuir amb el seu treball i els seus esforços. Exercí aquest càrrec fins que es llicencià en Medicina i Cirurgia, amb la qualificació d'excel·lent i premi extraordinari, el 1907. L'any següent fou pensionat per la Junta Central d'Aplicació d'Estudis per a ampliar els de cirurgia a París. El 1910 fou nomenat Metge de la Beneficència Provincial de Girona, encarregant-se de la clínica de cirurgia del departament de dones i posteriorment també del d'homes. L'any 1914 li fou concedida, en mèrits del seu expedient acadèmic, la Creu d'Alfons XII. A més, el doctor Coll i Turbau va ésser Professor Interí de Fisiologia i Higiene a l'Escola Normal de Mestres, President de la Confraria de la P. S., Vocal de la Junta Provincial de Sanitat, etc.

També recordem que a començaments del 1924 va ésser processat per l'Autoritat militar, amb motiu d'haver-se adherit, com a Regidor, a un acte d'afirmació autonomista organitzat pel Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona, éssent empresonat junt amb altres Regidors de la nostra ciutat i comarques.

Després parlaran amb la competència que cal del Dr. Coll i Turbau com a cirurgià i de les seves tasques com a President del Col·legi de Metges de Girona, com a Degà dels Establiments d'Assistència Social de la Generalitat de Catalunya i com a Conseller del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears — per no esmentar altres càrrecs —, i posaran de re-

lleu el seu mestratge com a operador. Nosaltres, profans, no podem fer altra cosa que retre-li, amb paraula emocionada, un petit tribut d'afecte i admiració. I, en fer-ho, no podem deixar de recordar, perquè és de justícia, el tacte exquisit amb què l'hem vist procedir en alguns casos que no oblidarem fàcilment. El Dr. Coll i Turbau, sota aparences, potser, de certa brusquedat i fredor per al qui no el coneixia bé, era, en el fons, un cavaller correctíssim i un home de cor que posava tot el seu saber al servei del malalt, la guarició del qual ell s'imposava com un deure d'humanitat.

La ciutat ha de servir fidelment la recordança d'aquells dels seus fills que deixen de llur pas per la vida una obra i una ensenyança. El Dr. Coll i Turbau fou un d'ells. Es d'esperar que Girona realitzarà algun acte escalent per a honorar la seva memòria. Nosaltres ens adherim per endavant, fervorosament, a tot el que es faci en aquest sentit; i en donar el darrer comiat a l'amic que acaba de deixar-nos per sempre, desitgem que les seves virtuts d'estudi i de treball tinguin força imitadors entre els joves que han de crear amb llur esforç i llur intel·ligència una ciutat pròspera i una Catalunya veritablement "rica i plena" sota la República.

CARLES RAHOLA

ALGUNES DADES BIOGRÀFIQUES

El Dr. Coll i Turbau va néixer a Girona el 18 de juliol de 1886. Es graduà de batxiller, amb la qualificació d'excel·lent i premi extraordinari en Lletres i Ciències, a l'Institut de Girona, l'any 1900. El primer de gener de 1904 fou nomenat, per oposició, intern pensionat d'Anatomia a la Facultat de Medicina de Barcelona i exercí aquest càrrec fins que es llicencià en Medicina i Cirurgia, amb la qualificació d'excel·lent i premi extraordinari, el 1907. L'any següent fou pensionat per la Junta Central d'Aplicació d'Estudis per a ampliar els de cirurgia a París. El 1910 fou nomenat Metge de la Beneficència Provincial de Girona, encarregant-se de la clínica de cirurgia del departament de dones i posteriorment també del d'homes. L'any 1914 li fou concedida, en mèrits del seu expedient acadèmic, la Creu d'Alfons XII. A més, el doctor Coll i Turbau va ésser Professor Interí de Fisiologia i Higiene a l'Escola Normal de Mestres, President de la Confraria de la P. S., Vocal de la Junta Provincial de Sanitat, etc.

LLETRES DE DOL

Enterrament del cadàver de l'il·lustre doctor Coll Turbau

Víctima d'una bronconeumònia, ràpidament evolutiva, va traspasar en aquesta ciutat, la seva població natal, el passat dissabte dia 14, el malaganyat doctor Coll i Turbau.

Fill d'una família modesta, ben aviat va mostrar el futur metge una gran facilitat i aplicació pels estudis, cursant el batxillerat amb la qualificació de sobresortint en totes les assignatures, mantenint-la en les de la Facultat de Medicina, i conservant-la en la revalida i en la memòria doctoral. Aquesta tesi va versar sobre la malaganyat com a tractament de les neoplàsies, mesura terapèutica posada d'actualitat aleshores per les atreïdes concepcions del doctor Doyen, de París, des del qual el doctor Coll, pensant per l'ampliació d'estudis, n'havia estat un dels deixebles predilectes. L'executòria escolar del doctor Coll era tan brillant i tan completa, que amb la concessió de la Gran Creu d'Alfons XII, poques vegades atorgada, i mal amb més raó i justícia.

De ple en l'exercici professional, com a gran cirurgià, arribant a conquirir-se una anomenada que el paragonava amb els millors de Cata-

lunya. El doctor Coll ha estat una de les eminències dins de la nova escola de la cirurgia catalana, els primers mestres i creadors de la qual foren els Cardenal, Ribas i Ribas, Ezquerda, Rusca, etc., i que ha donat aquesta plèiade exuberant de successors amb els noms internacionalment coneguts dels doctors Tries i Pujol (J. A.), Puig Sureda, Corachan, i tants d'altres que han creat una esplèndida floració d'eminències en l'escola quirúrgica, i entre els quals, com hem dit, també destacava la seva personalitat preeminent el nostre malaganyat Coll i Turbau.

Ben poc després d'acabar i perfeccionar els seus estudis, va entrar com a cirurgià a l'Hospital civil de Girona, canviant-ne radicalment el procediment operatori, fent-hi entrar l'alienada d'una nova joventut consagrada al treball de la pura ciència, i modelant la vella institució benèfica amb els caires més moderns i més antics. Més de 25 anys de treball diari i constant ha versat el doctor Coll en la seva especialització quirúrgica a favor dels malalts de les comarques gironines als quals el dolor, la desgràcia o la misèria obligaven a ingressar al benèfic establiment.

La seva capacitat de treball era extraordinària; malgrat la múltiple feina professional, era sempre el designat pels seus col·legues per a confèrr-li la representació de la col·lectivitat, i així anys seguits ha presidit el Col·legi Oficial de Metges, el Sindicat comarcal, la Mutual Médica i altres corporacions, éssent ensems presidida pel doctor Corachan; el Cos mèdic provincial, etc., dignificant tots aquests càrrecs de responsabilitat i de solvència amb el seu talent i la seva il·limitada voluntat.

Home, personalment, de caràcter moderat, havia militat políticament en partits conservadors, però mantenint en totes les seves actuacions polítiques que l'havien portat diverses vegades a l'Alcaldia de Girona, un gran sentit d'equanimitat i de justícia, amb una servitud lleial i conscient als seus ideals, profundament sentit, de catalanitat i d'autonomisme. Per aquest ferm amor seu a Catalunya, el doctor Coll va passar, també, en l'inici de la Dictadura militar, per l'ègastul de Girona, en unió dels regidors republicans i catalanistes, consagrants amb el sacrifici de la seva llibertat l'austera dignitat del seu patriotisme català.

El doctor Coll ha mort víctima de la seva professió: malgrat trobar-se en plena fortitud, ha rendit el seu darrer instant, vençut per una infecció probablement contractada en compliment del seu deure i del seu apostolat. El doctor Coll ha augmentat el nombre dels que moren en la lluita per a intentar salvar unes vides alienes, tament com si la mort volgués venjar-se dels que li discuteixen les presumpcions víctimes.

Girona ha perdut un dels seus fills més preclaros: Catalunya un dels homes que l'enaltien, amb la prestació de la seva ciència, i la Medicina un dels seus valors més eficients i ponderats.

Malaganyat doctor Coll! Que la terra li sigui lleu.

L'enterrament del cadàver del doctor Coll Turbau s'ha efectuat aquest matí a les onze.

Al pietós acte hi ha assistit una concurrència extraordinària de persones pertanyents a totes les classes socials.

El primer dol l'han presidit les autoritats, després els familiars, el seu germà polític doctor B. Carreras, catedràtic de Cadèc i els germans del traspasat senyors Josep i Joaquim.

Seguia un cotxe curull de coronas de fons, ofrena de diverses entitats i particulars, admiradors del finat.

Es pot dir que hi havia representació de tots els que foren companys seus de professió de Catalunya i la Junta del Sindicat de Metges en pes, presidida pel doctor Corachan; el Cos facultatiu de les comarques gironines, el Director d'Assistència Social senyor Irla Bosch, el cap del Servei Sanitari de la Companyia de M. S. A., i dels caps del mateix servei de Barcelona, representats pel doctor Ros Simó.

El dol s'ha acomiadat a la carretera de Barcelona, davant l'estació del tren de Girona a Sant Feliu de Guixols.

Després el cadàver, seguit de nombrosos cotxes automòbils, ocupats per familiars, autoritats, entitats i amics del plorat traspasat, han prosseguit el camí fins a Lloret de Mar, on ha estat enterrat el doctor Coll Turbau, en el panteó de la família.

Descansi en pau l'inoblidable amic. A la senyora vídua del finat, mare, germans i família tota, enviem el nostre ben sentit condol.

Aquest número ha estat visat per la censura

Si vol que la seva màquina d'escriure sigui reparada amb la màxima garantia acudeixi als tallers

Underwood

MECANICS ESPECIALITZATS. — IGUALES PER ANYS; A PREUS MOLT ECONOMICS

Concessionari oficial:

AGÈNCIA TRIADÚ

Plaça Sant Francesc, 18. — Telèfon, 127. — GIRONA

Visto y oído

Ese es el procedimiento, y no otro. Cuando una empresa quiera, sin causa, sin motivo, con evidente injusticia, estrangular al obrero y llenar su hogar de hambre; el trabajador, que tiene mucha mayor importancia que algún ridículo y famélico burgués — chupatintas vulgares — debe proceder de igual forma que lo ha hecho en Madrid el sábado último: incautándose de la empresa; pero, eso sí, como lo hizo, serena y tranquilamente, sin dar tonos apasionados a sus palabras y sin bravuconadas en los actos, por defensa propia y por instinto de conservación. Ni un reto, ni una gota de sangre; ni una provocación, ni un desplante. Y esto es lo que ha pasado en la Ciudad Lineal, de Madrid. Y ello es un síntoma, y casi casi íbamos a decir que un símbolo. La Compañía ésa se denomina "Madridiense de Urbanización", y lo es de tranvías; pero el tráfico, ni se interrumpió, ni sufrió demora, y los coches — dicen las informaciones de Prensa — "salieron a su hora — seis de la mañana —, prestando el servicio admirablemente."

¡No, si la masa trabajadora no es capaz, no es idónea, no es inteligente, no es tampoco disciplinada!

Y, en tanto, los empresarios, a esa hora temprana del amanecer, rindiendo culto a Morfeo, cuando tan bien saben y se pegan las sábanas...

Los empresarios de esa Compañía de cuyo nombre no queremos acordarnos porque tantos recuerdos precisamente, nos trae. Esa Compañía Urbanizadora de la Ciudad Lineal

que gozaba del padrinazgo de un político lisiado, que no tiene derecho a ser bueno; esa compañía que compraba a sueldo a determinados periodistas de escalera abajo; que explotaba los juegos prohibidos, con abuso de confianza, con nocturnidad y en desplacado; que — según el mismo Lerroux lo ha declarado — le obsequió al ex político radical con el magnífico hotel que posee don Alejandro en la calle de O'Donnell de la muy invicta y muy ilustre villa de Madrid. Palacio que el muy invicto también señor Lerroux vióse obligado a aceptar porque — él lo ha contado — ningún casero o propietario madrileño querían alquilar sus pisos a ¡demagogo de tanto fuste! Y, en cambio, esos mismos dueños arrendaban, en aquellos mismos momentos, sus casas a Pablo Iglesias. Claro que de San Pablo Iglesias sólo hubo uno; y Alejandro, muchos. Es una especie inagotable.

La Compañía de tranvías de la Ciudad Lineal se denominaba Explotadora. Y era verdad. En alguna cosa había de tener razón.

Por una fuerte entidad financiera se pretende salvar veinte galeones que se hundieron en Vigo, en 1702, cargados de oro.

Y como para los trabajos de salvamento se necesitan buzos, se lo advertimos a los del straperlo. Con el oro que se extraiga se creará un Imperio y hará falta un emperador. Inútil, pues, presentarse sin Marco Aurelio. (Sin Marco Aurelio Lerroux.)

El clericalismo se parece a la tuberculosis en que es incurable.

ESPORTIVES

FUTBOL

El Girona ped davant el Saragossa per 2 a 0, i amb aquest resultat, té perdudes totes les possibilitats de l'ingrés a 1ª Divisió de Lliga

Ahir novament el Girona perdé davant un Saragossa més entusiasta i valent, sense però que demostrés gaire més cosa que les ganes de guanyar dos punts essencialment necessaris per a classificar-se per l'ingrés a 1ª Divisió de Lliga, cosa que aconseguí sense esforç, ja que el Girona llevat d'alguns elements que ens plaurà de citar i analitzar la seva labor dintre el camp, els demés jugaren en plan de partit amistós.

Sense cap mena de dubte ahir fracassà Castillo, Burillo, (aquest estrepitosament) i Bestit.

Diem que Burillo fracassà estrepitosament i ho diem convençuts que pot rendir molt més, però molt més, del que rendí en el partit d'ahir. No podem especificar la causa, però si que podem dir que hi veíem una cosa estranya, com no havíem vist en cap partit. No intentà ni provar d'acabar les jugades personals que se li brindaven durant tot el partit el que no ens expliquem d'ell, ja que en partits darrers les intentava moltes vegades amb èxit. Ahir no, ans al contrari jugà desgana i en pla de vençut.

El Saragossa fou dominat força intensament i tingué sort, després de tot, ja que hi hagué dues oportunitats clavades per marcar el Girona i no fou possible, però en el que fa referència a joc, poca cosa ens demostrà, ara es que demostrà és una moral i unes ganes boiges d'emportar-se'n els dos punts per assegurar la classificació, cosa que aconseguí, amb dues jugades ben personals i força totes.

De totes maneres podrien estar contents molts equips de comptar amb onze jugadors tot entusiasme i sense

ganes de llument i contant sempre amb el company i l'actuació de conjunt de l'equip.

El Saragossa de no tenir cap entrebanc fort ja està dintre la 1ª Divisió de Lliga i el Girona de no reaccionar molt fortament cosa gairbé impossible, en el partit d'ahir les perdé totes.

Si bé els partits d'aquesta ronda final, són tots molt difícils, hem de convenir que el Girona no és aquell equip amb moral i ganes que guanyà l'Arenes per 4 a 0 i al Badalona per 5 a 0; no! el Girona ha descendit de forma després de què els components són els mateixos o els partits són més difícils. Causa? Nosaltres no la volem buscar en els canvis de l'equip sense solta ni volta i fets sense una orientació sobre terreny segur.

No es quedà en la darrera Assemblea que no es modificaria l'equip si no fos per lesions? Doncs bé, perquè ahir tinguérem de veure a Bestit d'interior esquerra si s'entrenava a Clara per aquest lloc en l'equip reserva.

El canvi de la segona part que els ordenà? Aquells canvis són ridícols, perquè Lluch després de què fer més del que podia esperar-se d'ell en aquell lloc, ja mai podrà ésser un interior. Volem anotar que ja comprem que es feren quan es veié perdut tot, però és que abans de fer l'equip s'ha de meditar molt i no fer-los a la tument i si així s'hagués fet, s'haurien donat compte que ahir era preferible arrengrar a Clara que no a Bestit en el lloc d'interior esquerra.

Per tant demanem que al confeccionar els equips es porti una orientació ben definida i que si pot ésser sigui l'entrenador com primitivament ho era, el sol responsable i que si no és per lesions o causes justificades es mantingui l'equip sempre igual, que és l'única manera d'evitar el ridícol i reaccionar a temps encara que solament sigui per quedar a bon lloc.

El joc del Saragossa no entusiasma a ningú però tingué la virtut d'ésser pràctic i això li valgué guanyar el partit, que és lo que es tractava de demostrar. Creiem que sense ésser cap cosa de l'altre món tirà endavant.

El Girona dominà molt però no sabé treure'n el profit que era d'esperar per l'interès que fou el mateix.

Del Girona, Francàs jugà un bon partit i no fou molt molest, però li marcaren dos gols ben col·locats però inesperats.

Farró-Torredeflot. El primer jugà molt bé i el segon tingué algun fall, però veíem al defensa d'experiència i col·locació i principalment aquelles boniques jugades d'encomenar el seu entusiasme als demés companys d'equip.

Campa - Castillo - Madern. Sense cap mena de dubte, Madern fou el millor, tot i que ell i Campa jugaven mig malalts. Castillo fracassà rodonament.

A la davantera, Trujillo, Ferrer i Lluch, feren tot el que humanament els fou possible per mirar de guanyar

(Continua a quarta pàgina)

IMPRESION SEMANAL DEL MERCADO DE GERONA

Aumentó la concurrencia y se mantuvieron los precios con una ligera tendencia a la alza

En el mercado celebrado el sábado, en Gerona, se registró una mayor afluencia. Ha sido el más concurrido de mucho tiempo a esta parte.

Por otra parte la presencia del buen tiempo favorece el transporte de ganado a los centros comerciales.

Así, el mercado celebrado el sábado, en Gerona, ofreció el más brillante aspecto. Un gentío de campesinos y negociantes invadió la ciudad, haciendo recordar otras épocas —por desgracia un poco lejanas— de prospero esplendor.

Las cabezas de ganado vacuno entradas en el mercado del sábado, se calculan en unas 630. Ganado de todas edades que ofrecia una bella estampa de selección para el matadero, y de excelentes condiciones para las faenas agrícolas.

Los precios se mantienen, pero con una ligera tendencia a la alza. Ellos son los siguientes:

Bueyes y vacas, de 2'40 a 2'50 pesetas el kilo canal.

El ganado cerdo mantiene los mismos precios del mercado anterior, pero con una acusada alza en el lechal y primales.

En el mercado del sábado — al igual que en mercados anteriores — tenemos que señalar la presencia de ganaderos valencianos. Facturaron cuatro vagones de bueyes y vacas a la capital del Turia. Esta es una nota optimista que influirá favorablemente en los mercados siguientes.

WALTER

MUSICALS

Recital de cançons Mercè Plantada

Mercè Plantada, l'eminent cantatriu que donarà demà dimarts un concert al Teatre Municipal, organitzat per la nostra Associació de Música, interpretarà un bell programa que permetrà admirar tot el seu art exquisit, que tants d'èxits li ha proporcionat.

La primera part serà formada per obres de Bach, Schumann, Fauré, Debussy i Mussorgsky. La vetllada serà dedicada a obres d'autors espanyols, Pittaluga, Vives, Nin, Granados i Falla. I la tercera, amb obres de Ricard Lamote de Grignon, constituirà un bell homenatge al Director de la Simfònica de Gerona, el gran mestre i compositor que tota la ciutat estrena i admira.

Aquest concert, com tots els de l'Associació, és reservat als socis i familiars llurs. Les persones amants de la música i del bell cant que no siguin socis de l'Associació i desitgin sentir

CANALETA GRANONDA DRENA DEKOR XAPALLISA FIBROCROM FIBROMARMOL

URALITA

COBERTES CEL-RASOS TUBERIES DESAIGÜES DIPÒSITS REVESTIMENTS ARRIMADORS

URALITA, S. A. - Plaça del Marquès de Camps, 15 - GIRONA

aquesta eminent cantatriu, podran fer-ho adreçant-se a Casa Busquets, Rambla de la Llibertat, on es formalitza la inscripció de nous socis. Les quotes de l'Associació són a l'abast de tothom.

Teatre Municipal

Mria de la "O" per Maria Fernanda Ladron de Guevara

Vençudes tota mena de dificultats, podem afirmar que la notabilíssima companyia de comèdia de l'eminent actriu Maria Fernanda Ladron de Guevara, donarà una única representació el proper divendres dia 20 de la comèdia que contineix l'èxit més gran de la temporada "Maria de la O" de qual obra, la gran actriu en fa una magistral creació. La formació teatral que encapçala Maria Fernanda Ladron de Guevara, es presentarà íntegra tal com estava constituïda en el teatre Poliorama de Barcelona en quin teatre, com saben els nostres llegidors, estrenà "Maria de la O" representant-se 174 dies consecutius obtinguent altres tans clamorosos triomfs.

Contràriament als desitjos de l'empresa del nostre primer teatre, s'ha vist obligada a limitar a una sola funció de la grandiosa companyia a la nostra ciutat com a conseqüència del contracte que té amb la companyia d'òpera del Sr. Beut, el qual, amb un gest digne de tot encomi, ha donat totes les facilitats perquè el nostre públic pugui gaudir de tan magnèfic espectacle.

No cal dir que la visita a la nostra ciutat de l'il·lustre actriu M. Fernanda Ladron de Guevara i de la seca admirable formació constituirà un esdeveniment teatral de la màxima importància.

Per l'empresa, ha estat concedida al Sr. Beut, la prorroga del contracte fins el dia 5 d'abril, el qual finalitzarà el passat 6 de març. Molt ho celebrem.

HOTEL JARDI

Director propietari: Josep Gomà CUINA CASERA - HABITACIONS AMB AIGUA CORRENT FREDA I CALENTA Confort. Comoditat. Pensió 10 pts. Plaça S. Josep Oriol I. Tl. 11213 A 100 m. de la Rambla en el centre de la Ciutat. BARCELONA

NOTÍCIES

En Lloret de Mar, un conflicte entre pescadores ha motivado la salida, para aquella població, del Comissari interino de la Generalitat de Catalunya, en Gerona, don Amadeu Oliva. Este, nos ha manifestado, hoy, que pondrà en el asunto su mejor voluntad para llegar a una rápida solució. Nos lo ha dicho, momentos antes de partir hacia la bella població de la Costa Brava, con el franco optimismo reflejado en su rostro.

Creemos que el señor Oliva, hombre ducho en esos asuntos, perfectamente conocedor de todas las necesidades y manera de ser de nuestras comarcas, verá realizadas sus esperanzas y que, el mentado conflicto entrará, seguidamente, en las vías de la armonía y de la concordia.

No son vanas palabras de cumplido elogio; son creencias firmemente arraigadas por la experiencia.

El problema de los pescadores de Lloret de Mar, no tiene una gran envergadura. No es más que un conflicto surgido entre la rutina y el progreso.

Parece algo pintoresco, pero es así.

Hace poco se instalaron en Lloret de Mar unos tornos mecánicos para arrastrar, a la playa, las pesadas barcas pesqueras. Esta operación, desde tiempos inmemoriales se hacia con caballos — primitivamente con bueyes — y así vienen cadores.

Entre unos y otros se ha desencadenado la lucha; lucha brava, como el mar en aquella zona.

Los unos quieren del procedimiento mecánico de tracción. Los otros pugnan por los caballos.

La tradición contra el adelanto. No es el primer conflicto que nos trae, ni el último, seguramente.

Violentant unes portes penetraren lladres a la Cooperativa Agrícola de Mieres. S'endugueren 16 pessetes del calaix i dos quilos de galetes. També robaren el taller de carros de Joan Costa Riera, de l'esmentada vila, emportant-se'n 8 pessetes i una barrina.

Per infracció del Codi de Circulació ha estat denunciada el veí d'Ullastret, Josep Banyeres i Turró.

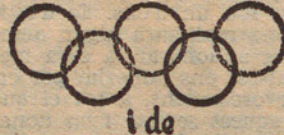
El Comissari interí de la Generalitat a Gerona, senyor Amadeu Oliva, ha rebut la visita del senyor Antoni Casabó, fabricant de paper de Sant

Ferriol de Besalú el qual vingué a exposar-li que té sollicitat del Ministeri d'Indústria i Comerç unes quatre-cents tones de pasta química celulosa per a la fabricació de paper, i que en cas de no rebre immediatament autorització d'importància haurà de parar la fàbrica, per tenir completament esgotades totes les existències.

El senyor Comissari cursà un telegrama al conseller d'Economia de la Generalitat, donant-li compte d'aquesta visita, per a que intervingui posant-se en contacte amb el dit Miquel es produiria en el cas d'haver de parar la indústria, ja que restarien sense treball tots els obrers d'aquella fàbrica.

Alemanya 1936...

Any de les Olimpíades

i de

Representant a Gerona ERNEST MARTINEZ Carretera Barcelona, 1. Telèfon 109

D'aquí breus dies el poble de Vilahur dedicarà un grandíol homenatge

PRIMAVERA 1936

CASA REXACH

LLANERIA EXTENSA COL·LECCIO RICARD OLIVER

Advertisement for General Electric featuring a radio set and the text 'GENERAL ELECTRIC amb els seus receptors equipats TOTALMENT AMB VALVULES METAL·LIQUES ocupa el LLOC D'HONOR entre totes les marques'.

VULGUI ESCOLTAR ELS APARELLS

Advertisement for General Electric featuring a vacuum tube and the text 'La VALVULA METAL·LICA és la creació genial de GENERAL ELECTRIC que ha fet la ràdio perfecta'.

GENERAL ELECTRIC

DEMANI UNA DEMOSTRACIO SENSE COMPROMIS

DESTREBUIDOR RADIO UNIVERS - Manuel Pla Plaça Marquès de Camps, 1. - Telèfon, 392

al diputat i cap de la minoria d'Esquerra al Parlament de la República senyor Miquel Santaló.

El Comissari interí de la Generalitat, senyor Amadeu Oliva, ha rebut els periodistes que fan informació en aquella oficina. Incondicionalment s'ha ofert en el seu nou càrrec.

Entre els informadors i el senyor Oliva s'han creuat paraules de sincera simpatia i afecte.

El Comissari de la Generalitat, senyor Oliva, avui ha rebut les següents visites:

Senyor Baldomer Campos, delegat d'Hisenda, Pere Riera, de Celrà, una comissió de republicans de Palafrugell, una altra de Sant Feliu de Boada, una comissió de socis del Centre Republicà de Salt, una comissió de practicants de l'Hospital de la comarca gironina, el senyor Llorenç Busquets, regidor de l'Ajuntament de Gerona senyor Juvé, president del Centre d'Unió Republicana, el jutge de primera Instància senyor Pau Balsells, el president de l'Associació senyor Apolinar de Cáceres, Miquel Parxés, de Vilovi d'Onyar, alcalde de Sant Jordi Desvalls i jutge; Joan Almar, d'Espionellà; senyor Lluís, president de l'Associació de Fumadors de la Comissaria de la Generalitat, senyor Martorell, el qual vingué a saludar el Comissari en nom de tots els funcionaris, una comissió obrera en atur forçós, una comissió de llegats de Gerona, Gil Junquera, Antoni Duran, Narcís Cortés, Joan Pagana, de Celrà.

DELEGACIO D'HISENDA

Senyalament de pagaments fets per la Delegació d'Hisenda a la província de Gerona:

Josep Turon, 520'80 pessetes; Miquel Jofre, 552'72; Miquel Alqoso, 660'00; Joan Llinàs, 26.805'95.

—A la Dipositaria d'Hisenda s'ha obert el pagament als Ajuntaments de l'import que correspon als mèxos per patent nacional de circulació d'automòbils corresponent al segon trimestre del 1935.

DEL CARNET

Per a molt en breu està acompanyada la boda del jove Narcís Salmer, de Gerona, amb la gentil nyoreta Núria Vilaltella Camps, de Salt.

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off, containing various notices and advertisements.

Anuncis Oficials

Banco de España

GERONA

SUSCRIPCION A 350 MILLONES DE PSETAS EN OBLIGACIONES DEL TESORO, A LA PAR, POR 100 Y AL PLAZO DE DOS AÑOS

En virtud de lo dispuesto por Decreto fecha 13 del actual, el día 20 del presente se abrirá por el Banco (en Madrid) y en sus sucursales, excepto las de Canarias y Melilla) suscripción de Obligaciones del Tesoro al portador, de 500 y 5.000 pesetas nominales cada una, por la suma de 350 millones de pesetas, que la Dirección General del Tesoro y Seguros emitirá a la fecha citada día 20, reintegrables al plazo de dos años, con el interés de 3'50 por 100 anual, pagadero trimestralmente a los vencimientos de 20 de Marzo, Junio, Septiembre y Diciembre, mediante cupones que llevarán unidos los títulos, siendo el primero el de 20 de Junio del 1936.

El tipo de emisión y el de reembolso será a la par. Estos valores estarán exentos de impuestos presentes y futuros; serán admitidos como efectivo, por su capital y los intereses vencidos, sin prorrateo, en toda operación de consolidación de Deuda que se realice, y tendrán, además, la consideración de efectos públicos.

El Tesoro podrá recoger las Obligaciones antes de su vencimiento, abonando el capital de las mismas y los intereses devengados por ellas hasta el día designado para la recogida. Este Establecimiento se halla encargado del pago del capital y de los intereses de estos valores, a su vencimiento, tanto en Madrid como en sus sucursales, mediante la presentación en el mismo de los correspondientes títulos y cupones y señalamiento de pago por el Tesoro, previa la oportuna provisión de fondos que éste haga en su día.

Dichas Obligaciones serán admitidas por el Banco en garantía de operaciones hasta por el 90 por 100 de su cotización en Bolsa, no excediendo de la par. Las pólizas, bajo las que se lleven a efecto estas operaciones, se hallarán exentas de timbre, durante el tiempo de esta emisión.

NORMAS DE LA SUSCRIPCION

La suscripción estará abierta en esta Sucursal el día 20 del actual, durante las horas corrientes de Caja, y el importe de cada petición deberá satisfacerse en el acto, entregando el Banco recibos que serán canjeados por resguardos provisionales, y éstos en su día, por los títulos correspondientes. Los pedidos se harán por cantidades que no sean inferiores a 500 pesetas o que sean múltiples de esta suma, y ninguno podrá exceder del importe de la emisión, debiendo todos ellos ser intervenidos por Agente de Cambio y Bolsa, o Corredor de Comercio, en las plazas en que no hubiere Agente, abonándose, por cuenta del Tesoro, el corretaje oficial, teniendo aquellos la obligación de facilitar, al suscriptor que así lo solicite, póliza o certificación acreditativa de las respectivas operaciones sin percibir otro devengo arancelario que el antes mencionado corretaje.

En el caso que la cantidad solicitada sea superior a los 35.000.000 de pesetas, importe de la emisión, se efectuará el prorrateo con arreglo a las siguientes bases:

a) Los pedidos de suscripción que no excedan de pesetas 5.000, serán aceptados íntegramente y no quedarán sometidos a prorrateo más que en el caso de que, mediante ellos, se cubriese con exceso la cantidad ofrecida en suscripción.

Ha de llamarse, sin embargo, la atención sobre que no deberá presentarse más que una suscripción a favor de cada titular y que, por consiguiente, serán acumuladas todas aquellas peticiones en que figure el mismo suscriptor, bien sean de 5.000 pesetas o menores, o bien de mayor cantidad; y sobre tal base se les hará el prorrateo, si procede, y la adjudicación.

b) Como consecuencia de lo establecido en la regla anterior, a los suscriptores por cantidades superiores a 5.000 pesetas, a quienes, por razón del coeficiente que resulte del prorrateo, no alcance esta suma, les será adjudicada dicha cantidad de 5.000 pesetas; y, por tanto, sólo quedarán sujetas a prorrateo las suscripciones a las que correspondan cantidades superiores a la expresada cifra.

c) Las adjudicaciones se harán por defecto, es decir, que a cada suscriptor al que corresponda una cantidad que no sea múltiplo de 500 pesetas, se le entregará el número de Obligaciones que resulte, prescindiendo de la fracción.

d) El sobrante de títulos que pudiera resultar después de establecido el coeficiente del prorrateo, será adjudicado en la forma que fije la Dirección General del Tesoro y Seguros.

Una vez que se haya practicado el prorrateo y calculado el efectivo sobrante de cada suscripción, se devolverá éste a los respectivos suscriptores.

res, previo anuncio que oportunamente se publicará.

Si no resultase cubierta la operación en el expresado día, continuará abierta y habrá de percibir, en las suscripciones que se realicen a partir del siguiente, además del principal, el importe de los intereses corridos desde la expresada fecha, en que empiezan a devengar los títulos.

Gerona, 16 de Marzo de 1936 El Secretario, Gustavo Callejas

JOIES DE CONFIANÇA PUJOLS Dipòsit rellotges: Longines, Omega, Cyma, etc PREUS IMMILLORABLES St. Pau, 3 - BARCELONA

—SENYORA: Un bon perfum, un tractament de bellesa, a la Parfumeria Torrellas, Ciutadans 4.—Tel. 302

Industria 28 años creciente y única en cantidad y calidad en la provincia, asegurando el 50 por ciento al año, aceptará persona de buenas cualidades y con capital. Informarán en esta Administración. No se admiten mediadores. Trabajo directo.

INDUSTRIALS I PARTICULARS Bona ocasió per a negoci de gran rendiment i impossible pèrdua, per no disposar de suficient capital, busco soci que aporti de 50 a 60.000 pessetes. Màxima garantia. Referències immillorables. Serietat i reserva absolutes. —Intermediaris, absteniu-vos. Raó en aquesta Administració.

Consultori de Patologia Digestiva Dr. F. Font Miralles Ex-Metge de l'Hospital de la Santa Creu Sant Pau de Barcelona Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició RAIGS X

CORTE SISTEMA MARTI Método Universal Las aspirantes a profesoras de corte que deseen matricularse en dicho ramo de enseñanza deben hacerlo bajo este inmutable sistema, el único para la cultura Nacional del vestido femenino. Soliciten el nuevo programa y hoja de condiciones en el Instituto Central, Paseo de Gracia, 42. Barcelona, o a las profesoras de corte Sistema Martí, debidamente autorizadas.

Triadú Gestor Administratiu Col·legiat GIRONA OLOT Pl. del Grà, 18 Pl. P. Ferrer, 6 Tel. 127 Tel. 24 Tramitació d'assumptes administratius a les oficines de l'Estat, Generalitat i Municipis Representació i assessorament d'Ajuntaments Assessorament Jurídic-Social

PER TELÈFON MADRID

“EL SOCIALISTA” INSISTEIX EN LA SEVA DENUNCIA CONTRA “ACCIO POPULAR”

Madrid, 16. — “El Socialista” insisteix en la denúncia que formulà en el seu número d'ahir sobre certes actituds d'un determinat grup, i afegeix:

“Els fets que vàrem denunciar el dissabte, són rigorosament exactes. Gil Robles abraça a aquells emissaris, així com en una altra ocasió visità una casa de Bayona en la qual no hi havia prou senyores. Aleshores vàrem saber detalls que ens abstenim de revelar per raons de discreció. Avui posseïm altres dades que tampoc poden ésser publicades. No som caps-grossos per a descobrir les nostres fonts d'informació. I no cerquem el que Acció Popular ens atribueixi. Volem proporcionar a l'autoritat el coneixement d'unes actituds clandestines de gran naturalesa. On la llei pot actuar, la violència destorba. Quedem en què la informació refutada per falsa, és absolutament i rigorosament verídica. Perquè no hi hagi cap dubte pel que es refereix a la seva veritat, posarem les inicials que Gil Robles coneix des del seu viatge a França per a entrevistar-se amb en March: S. I.”

AL FINAL DE LA REUNIO QUE LES NOVES CORTS CELEBRA AHIR, EL PRESIDENT PROMOGUE UN INCIDENT

Madrid, 16. — Així que el secretari acabà el seu comès, el senyor Largo Caballero invità el diputat de més edat per a què ocupés la Presidència, així com els quatre diputats més joves perquè pugessin a l'estrada presidencial per tal d'actuar de secretaris

Per a substituir-lo a la presidència pujà el senyor Ramon Carranza, i actuaren de secretaris els senyors Josep Antoni Uribe, Joan Antoni Cremades, Lluís Rufianches i Lluçai de la Calzada.

El senyor Carranza proposà, i així fou acordat per la Junta, que la sessió d'avui comenci a les quatre de la tarda. Després fou llegit l'ordre del dia en el qual consta l'elecció de la mesa.

Immediatament després, el senyor Carranza digué: “S'aixeca la sessió”. El sots-secretari de Treball, que era als bancs de la majoria, s'adreçà al senyor Carranza i li digué: “Senyor President, abans cal dir Visca la República!”

El senyor Carranza replicà: “No em dona la gana”. Aquestes paraules del senyor Carranza donaren lloc a un incident molt violent. Protestaren els diputats republicans, els socialistes i els comunistes que hi havia a la Cambra, els quals increparen el senyor Carranza i donaren visques a la República. Els socialistes i els comunistes amb el puny enlaire, es posaren a cantar “La Internacional”.

El senyor Carranza, dret a la Presidència, aguantava. Hi pujà el senyor Dimes Madariaga i aconsellà al senyor Carranza que abandonés la Presidència, i així ho va fer, sortint immediatament del Saló de Sessions i del Palau de les Corts.

“LA NACION” DEIXA DE SORTIR Madrid, 16. — La Direcció del periòdic “La Nación” ha fet públic que es veu obligada a interrompre la seva comunicació amb els lectors, dient que ignora la data en què podrà reprendre-la.

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 16. — A dos quarts d'onze s'ha reunit el Consell de ministres sota la presidència del senyor Azaña. Seguidament han passat a Palau a reunir-se sota la presidència del senyor Alcalá Zamora.

Durant el Consell han celebrat una extensa conferència amb el ministre d'Estat, el que es troba a Londres. Aquest els ha donat telefònicament una impressió de la política internacional en el moment present. Fruit d'aquesta conversa, el Consell ha tractat de la qüestió internacional.

A la sortida el secretari del Consell senyor Ramos ha donat la referència

de la reunió ministerial explicant el que hi ha havent transcrit. Ha afegit que en el Consell també s'ha vingut celebrat un canvi d'impressions sobre la situació internacional.

L'ESQUERRA NOMENA EL SEU DIRECTORI PARLAMENTARI

Madrid, 16. — S'ha reunit la minoria d'Esquerra, nomenant el seu Directori parlamentari. Aquest és el següent:

President, senyor Pere Coromines; vis-presidents, senyors Miquel Santaló i Tomàs i Piera. Secretaris, senyors Trabal i Massip.

Han acordat desenrotllar una acció completament governamental.

BARCELONA

DETENCIO D'UN CRIMINAL

Barcelona, 16. — A l'avinguda Mistrall, fou detingut Joan Jernal Ramis, el qual s'havia apoderat de varis efectes de la casa número 60 de dit carrer.

El detingut anava acompanyat d'altre individus que es donaren a la fuga.

HOME MORT PEL TREN

Barcelona, 16. — A les sis d'aquest matí als afores de l'estació del Poble Nou de la companyia de M. S. A. fou trobat el cadàver d'un home destroçat pel tren.

Personat el jutjat de guàrdia, procedí a ordenar l'aixecament del cadàver i l'aseva conducció al Dipòsit judicial.

S'ha pogut comprovar que l'interfecte s'anomenava Angel Travet Adan i tenia 46 anys.

S'ignora si es tracta d'una desgràcia o bé un suïcidi.

DE L'ATRACAMENT DE VALLS

Barcelona, 16. — A la Delegació d'Ordre Públic, han facilitat als periodistes, el resultat de les averiguacions que ha fet la policia amb motiu de l'atrancament comès el passat divendres al Banc Hispano Colonial.

De les actuacions resulta, que com es recordarà, sobre les onze hores del susdit dia, es presentaren a la sucursal del Banc Hispano Colonial de Valls quatre desconeguts que pistola en mà i a la veu de mans enlaire de cara a la paret, conseguiren sense ésser molestats emportar-se'n unes 25.000 pessetes.

Els desconeguts es donaren a la fuga amb un auto quin número de matrícula pogueren obtenir i amb ell la guàrdia civil de Bonastre pogué capturar dit auto.

El xòfer Artemi Torrell Cantijoch, habitant a Reus, carrer Recona 4, 2', confessà a la guàrdia civil que el detingueren que efectivament havia estat a Valls on sembla que li havien llogat l'auto a Reus havien comès un atrancament i que a l'arribar a Sant Vicenç l'havien abandonat sense pagar-li el viatge.

Afegí que els desconeguts s'havien dirigit a la montanya i la guàrdia civil que desconfià del que deia el xòfer per haver-lo sorprès durant l'interrogatori en algunes contradiccions preguntà dues direccions.

La guàrdia civil a l'estació de Cubelles sorprenent a un desconegut que procedí a interrogar-lo i com sigui que demostrava intencions de marxar decidí emportar-se'l a disposició de l'autoritat.

Quan se l'emportaven, des d'unes mates es sentiren uns trets que toquen al detingut el qual caigué a terra mort.

La guàrdia civil repel·l aquesta agressió i sostingué un tiroteig amb els que dintre les mates disparaven procedint a la detenció d'un individu que fou portat a presència del Jutjat de Vilanova i Geltrú.

El mort fou traslladat al dipòsit judicial de Cubelles on el metge forens practicà l'autòpsia per un funcionari del gabinet de la Jefatura de Policia es procedí a identificar-lo.

Resultà ésser Joan Resseguer Sandoval de 24 anys, natural de Molina de Segura (Múrcia) i habitant en l'actualitat a la Plaça Miro de Vilanova i Geltrú.

Se li trobaren entre la roba 8.989'80 pessetes dues pistoles Star, calibre 7'65 amb tres carregadors complets i una capsa amb 250 capsules més, un bitllet del tren de Vilanova a Cubelles i una tageta a nom d'Enric Hernández Sastre, Varsòvia, 19.

Els metges forenses d'aquell jutjat procediren a verificar l'autòpsia al cadàver i segons aquest dictamen presenta aquest dues ferides per arma de foc a la regió inguinal esquerra i altre a la regió ilíaca anterior dreta, ambdues sense sortida i el projectil li atravesà els intestins mortals totes dues de necessitat.

El detingut diu anomenar-se Enric Hernández Olleró, natural de Haro (Logronyo), nascut el 22 de juliol del 1907 i habita al carrer Bascònia 19 de Barcelona i és sastre d'ofici.

a exercir coaccions o actes de sabotatge als autobusos.

Ha negat la seva participació en el delictes que se l'acusa i no sab explicar la seva presència en aquell lloc i perquè tirà contra la guàrdia civil.

Apertat a preguntes acabà per confessar que havia pres part a l'atrancament del Banc de Valls junt amb el mort i un altre individu al qual no coneix i que la pistola que empleà per cometre l'atrancament li donà el mort i que al separar-se a Sant Vicenç li tornà.

Digué que entre les mates hi havia l'altre individu que falta a detenir des d'on veieren que al ésser detingut l'interfecte i creient que els delataria determinà el que pogué fugir per tenir arma, disparar per matar-lo i així estar lliures d'aquesta delació.

El detingut ha ingressat a disposició del jutjat de Valls a la presó de Vilanova i el xòfer passà directament a l'jutjat de Valls qual jutge instrueix les diligències precises.

PRECAUCIONS

Barcelona, 16. — Aquest matí s'han pres grans precaucions als volts de la Plaça del Pi amb motiu de celebrar-se en l'església del Pi l'aniversari de la mort de Primo de Rivera.

INCENDI A LA IMPREMTA DE “CORREO CATALAN”

Barcelona, 16. — A les vuit del matí d'ahir penetraren cinc individus pistola en mà a la impremta d’“El Correo Catalán”, obligant a dos empleats que es trobaven presents a tancar-se a l'entressol.

Els desconeguts, després de destruir les linòtipis i d'intentar destruir la rotativa, llançaren unes ampolles de líquid inflamable, el qual prengué en el material de les caixes. Els esmentats empleats avisaren per telèfon els bombers. Els incendiaris es feren escàpols. Les pèrdues es consideren importants.

VAGA

Barcelona, 16. — A la fàbrica “Matas” de Badalona s'han declarat 150 obrers en vaga. El motiu és per no voler abonar la diferència de la setmanada de 44 hores.

ESTRANGER

PER UNA PARAULA

Londres, 16. — Segons la “Press Association” en els cercles alemanys de Londres es senyala que l'error de traducció o de interpretació de la paraula “alsald” que figura a la resposta alemanya a la invitació de fer-se representar en el Consell de la Societat de Nacions, ha fet aparèixer la resposta menys conciliadora que no ho seria realment. Aquesta paraula ha estat traduïda per “immediatament” (forthwith) però pot també traduir-se com “tan aviat com sigui possible” (as soon as possible). Amb aquesta última interpretació diuen els alemanys que el tó resulta sensiblement diferent del que es cregué al primer moment.

ELS MDIVANI I ELS CASAMENTS

Nueva York, 16. — El conegut aristòcrata rus Sergi Mdivani, que l'any 1927 es casà amb l'actriu cinematogràfica Pola Negri, de la qual es divorcià l'any 1931, casant-se 16 dies després amb la cantant Mary Mac Dermic, de qui es divorcià l'any 1933, es casà el 5 de febrer passat amb l'ex esposa del seu germà Alexis, anomenada Luisa Van Alen.

CICLO

Buenos Aires, 16. — Un violent cicló s'abatí sobre la ciutat de Ghillar, província de Buenos Aires. Hi ha nou morts i varis ferits, així com nombroses cases destruïdes.

LA RESPÒSTA D'HITLER

Londres, 16. — La resposta d'Hitler a la invitació de la S. de N., que ha estat qualificada d'inadmissible per França i desalentadora per Anglaterra, se'rà estudiada aquest matí en sessió secreta del Consell de la Societat de Nacions.

L'agència Reuter fa remarcar que la reunió secreta deferixé d'una reunió privada en què a la primera sols assisteixen els caps de les delegacions. Els membres de les potències secundàries i els secretaris estan exclòus d'ella.

AVIS

Mèxic, 16. — Segons rumors persistents, encara que no confirmats les companyies d'assegurances europees informat al ministre d'hisenda que a partir de demà, no firmarien nous contractes a Mèxic, ja que no volen acceptar la nova llei mexicana sobre assegurances, especialment la clàusula que obliga a les companyies a assegurar-se en companyies mexicanes.

Es diu que les companyies mexicanes negocien un acord, amb els asseguradors americans, que fins ara no havien treballat en aquest mercat.

ANIVERSARI

Berlin, 16. — Totes les guarnicions alemanyes celebren aquest matí el primer aniversari de l'establiment del servei militar obligatori. En tots els edificis oneja el pabelló de guerra.

A Berlin la música militar ha executat la diana en tots els quartels de les guàrdies prussianes, que són els regiments “Goering” i el 67 regiment d'Infanteria Spandau.

COMISSIO MIXTA

Moscú, 16. — Comuniquen de Ulnabator que el ministre de Negocis Estrangers de Manchukuo dirigí una nota al ministre de N. E. de la República popular de Mongòlia, el dia sis de l'corrent, en la qual accepta en principi la proposició del Govern mongol de crear una comissió mixta mongol-manchú.

(Ve de la primera pàgina)

la partida però no foren secundats ni per Burillo ni Bestit que estigueren fuixissims. Es notà la falta de Ramon, que indiscutiblement és el cervell de la davantera.

Del Saragossa ens agradaren tots en conjunt per la voluntat de ferro posada en la lluita i destacaren, Lerin, Municha, Olivares i Tomàs.

El que donà més impressió fou de conjunt i una voluntat i una voluntat de ferro que tiraven avant costi el que costi, ja que no s'anotà en els ànims els 7 a 0 de Vigo.

Marcaron els gols Amestoy en un batibull davant la porta del Girona i Olivares en un xut de molt lluny però molt col·locat.

Foren dominats pel Girona però saberen aprofitar les oportunitats que se'ls presentà per marcar els dos tants.

A la sortida del camp es veié el públic desanimat fent-se e lcomentari unànim, de què per lo que costa l'equip no rendeix el que té obligació de rendir i que és necessari posar-hi un reme irapíd.

Serà veritat el rumor que corre amb insistència entre els aficionats de què hi ha alguns elements que no els interessa entrar a 1ª Divisió de Lliga per la por de què l'any vinent els donarien la baixa?

Nosaltres creiem sincerament que no però si fos així i la Junta pogués comprovar-ho seria millor suprimir els elements que així pensessin.

En fi és de doldre el que ahir passà al camp del Girona, ja que hem mort de cop totes les il·lusions dels esportius

gironins.
El partit fou arbitrat bé per Sanchez Ordunya evitant de moment el joc violent i perillós i el partit transcorregué molt noblement i sense incidents i així ens ho manifestà el delegat del Saragossa.

Comentari final

Voldríem que totes les nostres manifestacions fossin copçades per la Junta i jugadors del Girona amb la bona voluntat que son fetes i degut al molt que estimem el club que porta el nom de la ciutat que ens ha vist néixer, i que fos un gra de sorra per endegar en camí recte al Girona, la brújula del qual des de fa uns dies marca un derroter el final del qual podria ésser fatal.

Els equips s'arregleraren així: Girona. Francàs, Farró, Torredifot, Campa, Castillo, Madern, Lluch, Trujillo, Burillo, Bestit, Ferrer (a la segona part Bestit passà a extrem dret i Lluch d'interior esquerra)

Saragossa. Lerin, Gómez, Alonso, Pelayo, Municha Ortúzar, Ruiz Amestoy, Olivares, Tomàs, Primo.

Xavi

—INTERESSANT! No gastis pessetes en perfumeria envassada. Provi els granelos de la Perfumeria Torrellas.—Ciudadans, 4.—Tel. 302. Colònies, locions, cremes, polvos, essències, brillantina.

—ESPLENDIDO PISO PARA ALQUILAR.—Cinco habitaciones.—Sol todo el día. 70 ptas. Agua comprendida. Nueva del Teatro, 3, pral.

Exija ya siempre la
Lejía Conejo

sin desahogar, con su correspondiente etiqueta y procedido

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

Comentari del moment

Rumors que venen circulant ja fa dies i que considerem fonamentats indiquen que una de les primeres tasques que haurà d'empresar el Parlament de la República en els inicis de la etapa que començarà dintre breu, serà la convocatòria d'eleccions de compromissaris, premiades per un esdeveniment pròxim motivat per irrevocables decisions preses en les més elevades esferes del poder, esdeveniment que segons certa premsa governamental s'hauria ja produït si el fet de no funcionar encara la Cambra i com és natural trobant-se vacant el càrrec de President que com ningú ignora equival a la Vice-Presidència de la República, no hagués omplentat d'escripols l'ànim de la personalitat que ha de decidir-lo en definitiva.

La nota més remarcable referent a aquests rumors és la relativa indiferència amb que han estat rebuts per la opinió pública. A malgrat de tractar-se de l'anunci d'un esdeveniment que podria tenir repercussions polítiques extraordinàries sembla que ningú conceideix gran importància a la pretesa determinació presidencial. Verament, des-

prés de les llargues censure que les esquerres exterioritzaren pel tancament de les Corts Constituents i les violentes campanyes de la premsa dretista que posteriorment, ja ben entrat el bienni negre arribà a convertir en tòpic el blasme dels "obscurts alts designis" el públic està tan habituad a saber en tela de judici la gestió del cap de l'Estat que a ningú no sorprèn — sobretot després de les sagnants jornades d'octubre en les quals fou el qui deturà l'entronització del feixisme vaticana — que una vegada retornada Espanya a les vies constitucionals prengui increment l'idea de la dimissió.

No han de passar gaires dies sense que el que avui és una suposició fonamentada es converteixi en fet consumat o en rumor fonèdic. En el primer cas, trobarà vigència pràctica l'article 68 de la Constitució encara per estrenar. El que caldria desitjar pel bé de la República i la consolidació definitiva del règim fora que els espanyols sapiguéssim fer un bon ús de les prerrogatives de l'article constitucional esmentat.

—COTO flux, venes, gases, hules, termòmetres, bidets, xeringues a preus de fàbrica. — Ortopèdia Torrellas, Ciudadans, 4.

—ES VEN a Figueres acreditat hotel, per manca de salut. Raó en aquesta Administració.

Bosch Masgrau J.M.

METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR
I PULMONS.

CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 251

—TRENCAIS: Aparells hermiàtics a preus sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciudadans 4. — Tel. 302.

—A ANGLES es lloga per no poder-lo atendre, un espasó café, completament amoblat i amb servei de cuinat i amb bona clientela.

Dirigir-se fins el dia 25 de març a R. G., Ferrándiz i Bellés, 14. — Anglès.

—S'HA PERDUT una gossa negra i flog, que atén pel nom de "Nina". Si gratificarà la seva devolució en aquesta Administració.

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

es el caballero misterioso a quien habéis salvado la vida.

—¡Doctor!

—Llegó a su casa, y como yo había temido, cayó a poco sin conocimiento, y ahora lo tenéis delirando y sin esperanza de vida.

Jacinto se sintió aturdido, y fijó en Sarmiento una mirada de estupor.

Ambos callaron, porque no acertaban a expresar lo que sentían, lo que pensaban.

Naturalmente, lo primero que les ocurrió preguntarse fué por qué don Juan con tanto empeño había ocultado su nombre, sabiendo, como sabía, que su salvador era el hijo de don Alfonso de Meneses, y por qué manifestó tanto empeño en volver a su casa.

La causa de semejante proceder no era para el doctor tan oscura como para Jacinto.

—¿Por qué—decía para sí el astuto Sarmiento—, habla en su delirio don Juan de una doña Inés? ¿Acaso se refiere a la hija de don Diego?

Y al pensar esto se aurrugaba más y

más el entrecejo del doctor.

Pasó largo rato antes de que pronunciasen una palabra.

Por fin el joven rompió el silencio para decir:

—Esta es la primera vez en mi vida que me aturdo... ¡Ah!... Mi inteligencia necesita luz, porque mis ideas son confusas...

—Así debe suceder, porque tanta confusión os causa el misterio.

—No me engañaba mi instinto, ya lo veis; me interesaba mucho la vida del hombre a quien auxilié.

—Como que es el depositario del tesoro que os pertenece, y quizás os buscaba para entregároslo.

—Eso debemos creer, suponiendo que don Juan es tan honrado como su padre.

—Lo es.

—Pues entonces, cuando me ha encontrado...

—He ahí el misterio.

—Es indudable que don Juan conoce el secreto de mi familia.

—Debe conocerlo, porque si no hu-

biese escuchado con tranquilidad vuestro nombre.

—Y sin embargo...

—Desde el momento que supo quién érais, sufrió horriblemente, no pudo ocultarlo, y empezó en su alma una lucha que producía la desesperación.

¿Luchaba su conciencia con alguna mala pasión? Es posible.

—Todo eso se comprendería muy bien, si yo le hubiera hecho algún mal, porque entre el deseo de venganza y el de cumplir su deber, por una parte su conciencia y por otra su odio, era forzoso que vacilase, que dudase; pero sucede lo contrario, me debe beneficios y si es honrado y antes me buscaba para entregarme las riquezas que son mías, ¿por qué huye de mí cuando me encuentra, y ni siquiera me dice su nombre? ¿Por qué asegura que no puede pagarme ni con gratitud?

—Si no os dejáseis arrebatar fácilmente...

—Decid, porque mi entendimiento está oscurecido, mi razón trastornada.

—Don Juan habla, lo mismo que antes, de su espada.

—Otro misterio.

—Y pronuncia con frecuencia vuestro nombre.

—No es extraño.

—No, porque las últimas impresiones que ha recibido son la causa de su nuevo trastorno.

—¿Y qué puede deducirse de eso?

—Es que también ha dicho muchas veces... "¡doña Inés!"

—¡Oh!

El mancebo se puso en pie como impulsado por un resorte.

Palidez nerviosa cubrió su rostro. Dos centellas se escaparon de sus ojos pupilas.

Su mirada se fijó ardiente y penetrante en el doctor.

Instantáneamente, por instinto, comprendió la causa de la conducta de don Juan.

Lo que sintió no puede explicarse.

—Vuestros arrebatos os perderán —dijo el médico con más calma que nunca.

—¡Por Satanás!—exclamó Jacinto con voz reconcentrada—. ¿Queréis que permanezca tranquilo?... ¡Es mi rival!... ¡Y le he salvado la vida para que me dispute el corazón de la mujer a quien amo!... ¿Pues qué, no he representado el más triste de los papeles?... ¡Por Dios vivo!... Siquiera por honra, por dignidad...

—Vos también debéis tener fiebre, porque deliráis.

—Es decir que...

—¿No hay en el mundo más doña Inés que la hija de don Diego de Sandoval?

—Muchas; pero...

—¿Y sabéis por qué pronuncia ese nombre don Juan Pacheco?

—Lo que sé es que me mira con horror, a pesar de que le he salvado la vida, que tiene en su poder mi fortuna, y huye de mí para no verse en el compromiso de entregármela, y por último, que frente a la vivienda de Sandoval lo hirieron...

—Porque quiso la casualidad que

allí se encontrase con su adversario.

—Porque rondaba por allí, porque tal vez...

Se interrumpió Jacinto, dióse una palmada en la frente y exclamó:

—¡Ya lo comprendo todo!

—Sigue el delirio—dijo Sarmiento.

—Ya sabéis que presencié el lance, que escuché lo que hablaron...

—¿Y qué?

—Ahora recuerdo que e ladversario de don Juan se llama Pedro...

—Un nombre como otro cualquiera. Doctor —replicó Jacinto asperamente—, o queréis consolarme con ilusiones, o habéis perdido el entendimiento.

—O vos estáis en una de esas horas de locura que tienen los enamorados. Cuando esta mañana se fué Pacheco, me dijo...

—Lo recuerdo perfectamente; que don Pedro de Meneses se encontraba en Madrid.

Y como mi tío quiere casarse con doña Inés, y don Juan también la ama...

—Comprendo.

—Se batieron, porque son rivales, y ahora resulta...

—Que deliráis, ya os lo he dicho. —¡Vive el cielo!...

—Pues bien, supongamos que todo eso es verdad.

—Entonces...

—¿No os ama doña Inés?

—Sí.

—¿Qué os importa que la amen otros mil si ella no ha de corresponder a ninguno?

—¡Por quién soy, que tenéis el alma de hielo!

El doctor se encogió de hombros y